

S'encruió

abril '84

DEIÀ 1934-84

nº 47

*Cinquanta Pintors
Cinquanta Anys*

Ego

PRIVAT
CENTRE D'ART

22 MARÇ - 30 ABRIL

APUNTADORS, 38 - TEL. 21 29 72 - PALMA DE MALLORCA

refranys mallorquins

- Migjorn a la posta, Mestral a la porta.
- Migjorn a l'hivern, purna d'infern.
- Tramontana no tè abric; homo pobre no tè amic.
- Llebeig, aigua veig.
- !!Migjorn!!, en arribar m'en torn.
- Vent xaloc, vent avorrit, a la mar basques i a la terra homit.
- Vermell i Ponent, senyal de vent.
- De jorn se colga es Mestral, cansat de fer mal; però no es pot adormir i s'aixeca dematí.
- Día de Xaloc, mar molta i peix pòc.
- Es Mestral, no acaba mai es jornal.
- Llevant i Xaloc, tres dies son pòc.
- Quant fa Migjorn, si vols pescar, ves a n'es Born.
- Vent de Ponent, fa fogir tota sa gent.
-
- Rossinyol de primavera
jà pots començar a cantar,
perquè diuen que jà hi ha,
a Ciutat qualque cirera.

ES TEMPS

Dia	PRECIPI- TACION mm	METEOROS OBSERVADOS				VIENTO DOMI- NANTE	Nombre de la Estación	
		m	t	n	Son Bujosa		Número	
1	IP				N	Provincia	Baleares	16-1
2	02				N	Mes	Marzo	Año 1984
3	102				N	Observador	Gabriel Payera Vives	
4	23				N	Suma	244	
5	-					NUMERO DE DIAS DE: Lluvia ☒ 14 Nieve ☒ 2 Granizo ☒ 3 Tormenta ☒ 3 Niebla ☒ 3 Rocío ☒ 3 Escarcha ☒ 3 Nieve cubrió suelo ☒ 3		
6	-					DIAS PRECIPITACION < 0,1 (ip-) 2 > 0,1 2 > 1,0 6 > 10,0 4 > 30,0 4		
7	-					PRECIPITACION MAXIMA EN UN DIA 207 mm. día 14		
8	86				N	Viento dominante En los días de lluvia N En el día de mas lluvia SO		
9	34				N	Suma 588		
10	IP					Precipitación total del mes 926 mm		
11	171				SE			
12	207				SE			
13	172				SE			
14	38				SE			
15	-							
16	-							
17	-							
18	-							
19	-							
20	-							
21	-							
22	-							
23	-							
24	-							
25	-							
26	-							
27	56				N			
28	02				NO			
29	42				NO			
30	-							

LLEGIU S'ENCRIA

Un sol
fi:
Mallorca.

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

Com ho van fent tots els pobles de Mallorca, el dia 25 de Març passat, va tenir llòc la peregrinació de Deià al Monastir de Lluc, per rendre homenatge a la Mare de Deu.

Aquest mateix dia també hi eren els pobles de Sóller i Fornalutx.

Podem estar goijosos del nostre poble, ja que hi comparegueren aprop d'un centenar de Deianencs, que hi arribaren per tots els mitjos. Hi foren presents la majoria dels membres de l'Associació de la Tercera Edat, que s'hi traslladaren amb un autocar.

N'hi anaren d'altres amb els seus propis mitjos i devers una vintena partiren de Sóller la nit abans, per arribar-hi a peu, -com els bons i seguint la tradició de fa molts, molts d'anys-.

Una vegada tots arribats, hi hagué concentració general, unes paraules de benvinguda, una missa i després, els batles dels pobles presents (entre ells el nostre), feren entrega cada un, d'un escut del seu poble, esculpit a sobre pedra, que quedaran exposats al Monastir junt amb tots els dels altres pobles, per tal de commemorar aquest any de trobada i afirmació dels pobles de l'Illa amb la seva Patrona, la Mare de Deu de Lluc.

A dins els peregrins que partiren a peu cap a Lluc, hi anaven gent de tota edat, evidentment eren majoria els joves, però fins i tot hi anà una dona de mes de setanta anys (Maddò Aina de Ca'n Gelat), que tengué la mala sort de perdre-se pel camí, perdé de vista els altres i errà el caminal. Així, tota sola i de nit, caminant caminant, arribà al poble de Fornalutx, -¡quina caminada!-, i d'allà, amb taxi arribà a Lluc per esser-hi com tothom. Mala sort maddò Aina, però d'aquí vos volem enviar les nostres felicitacions per voler-hi anar; n'hi varen haver molts de molt més joves que vos que no osarem fer-ho.

¿Qui es que diu que les persones d'edat no es senten joves?

Han començat una altra vegada les obres al camp de futbol, sembla esser que l'allargan un pòc. Esperam que es solucioni el problema de la sosa càustica que rajava per allà i que quant ploqui no quedi embassat.

A finals del passat mes de Març, va tenir llòc a Ciutat una reunió dels batles i els seus delegats, representants de la part forana, per procedir a l'elecció d'un representant a la Comissió del Patrimoni Històric-Artístic.

Fou elegit per a tal tasca el Batle del veïnat poble de Valldemossa. L'hi desitjam molt d'èxit i molta feina.

Per cert; es veu que a n'aquesta reunió, el poble de Deià no tenia res a dir, ja que el Regidor que el representava, sembla esser que no va obrir boca en tot el temps.

Dia 3 d'Abril morí a Ciutat, víctima d'accident, en Joan Vidal Brotad, de Son Reboll. Les nostres condolències als seus familiars i amics.

Descansi en pau.-

"Brazos arriba y estirarlos; inspira; uno, dos; expira; tres, cuatro; toca los pies. ¡Agarra los tobillos! ¡Gira el cuerpo a la derecha, a la izquierda! ¡Agita los brazos entre las piernas! ¡Cuenta cinco, cuenta veinte! ¡Ahora, hacemos un poco de footing! ¡Rodillas arriba, rápido, rápido! ¡Talones arriba y toca las nalgas! ¡Vuelta las rodillas sobre la cabeza, inspira muy profundo y extiéndelas! ¡Rebota las nalgas! ¡Salta y aterriza pies juntos!"

"Arriba, abajo; empuja, agarra; salta, gira, estira los músculos más, más y más!"

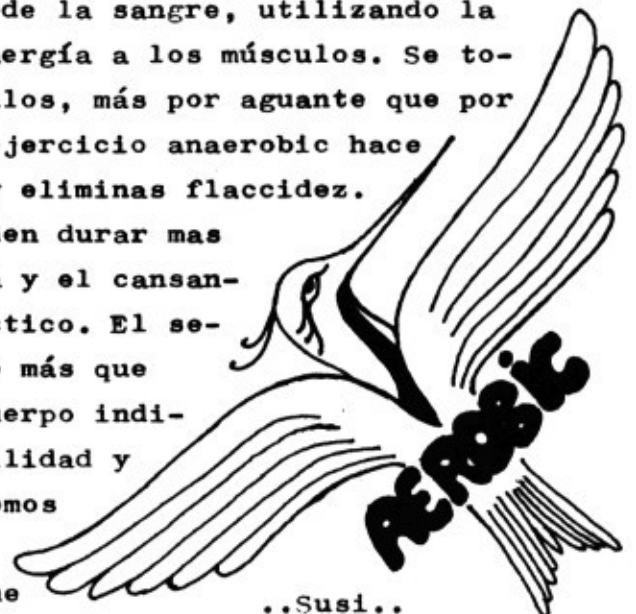
Si oyes música disco y mandatos como estos al pasar por el Ayuntamiento, es porque ha llegado AEROBICS. Lunes y jueves por la tarde, mujeres de cualquier edad, forma y tamaño gozan una hora de ejercicio intensivo. Es una actividad sana y ayuda a la salud. Sales con la cara un poco rosada y se estremece todo el cuerpo con vida.

La fisiología de aerobics es para hacer ejercicio en una forma para aumentar la habilidad de los músculos a utilizar oxígeno.

Se activa bastante el pulso del corazón para mejorar su función cardiovascular. Aumenta el riego y la circulación de la sangre, utilizando la grasa para dar energía a los músculos. Se tonifican los músculos, más por aguante que por fuerza (como el ejercicio anaerobic hace mas por fuerza) y eliminas flaccidez.

Los músculos pueden durar mas tiempo sin fatiga y el cansancio del ácido láctico. El secreto es hacer lo más que puedas para tu cuerpo individual, con su agilidad y tolerancia. No somos

todas Jane Fonda, pero un poco de todo ayuda, y...viene el verano.

..Susi..

EDITORIAL

En aquestos dies passats, a dins el nostre Parlament Autònom, s'han sentit renous per causa de les subvencions concedides, per el Govern Autònom, a les publicacions integrades a dins l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca.

Sensa entrar amb puntualitzacions a sobre de qui tè ràd o no la tè, de si la concessió d'aquestes subvencions havia de esser primerament aprovada per el Parlament o no, tenen que quedar unes coses molt clares:

-La Premsa Forana no ha amagat en cap moment la concessió d'aquestes subvencions, sino tot lo contrari, les publicacions ho publicaren al mateix moment de saber-ho ò de rebre-les, (veieu S'ENCRUIA corresponent a Gener), la llàstima es que aquesta qüestió tingués que esser treta a llum a causa d'una informació publicada per els diaris de Ciutat.

Senyors Parlamentaris, además de parlar de la Premsa Forana, de que es una experiència única al País, etc ¿Perquè de tant en quant no la llegiu?, així, a vegades vos entemeríeu de qualque cosa i no es voria tant el pòc cas que l'hi feu a n'aquesta zona que es fora de la Capital.

-La Premsa Forana, sens cap dubta, neccesita sens falta aquestes subvencions, amb elles i tot hi ha publicacions que tenen molt greus problemes econòmics, i sensa es segur que desapareixerien. Si realment interessa als nostres polítics que les publicacions segueixin, (Al poble, es segur que l'hi interessa), que s'arreglin així com vulguin, però no s'oblidin de la Premsa Forana.

Ara que està tant de moda la qüestió de la Llei de Normalització Lingüística, els hi volem fer a saber que funcionam com a Associació desde el dia 23 de Febrer de 1980, moltes de les publicacions van nèixer abans de 1978 i fins i tot n'hi ha de quasi centenària. Durant tot aquest temps, molt abans de que es parlès de Llei de Normalització de la nostra llengua, venim lluitant per ella, per la cultura, per la llibertat, per l'independència de la premsa i per el futur.

Beguemp per la santa tassa,
de pàmpol l'han coronat,
procurant sempre anar gat
i afeigir-n'hi si mos espassa,
procurem no menjar massa
perquè hi càpiga mes suc,
i en anar mes gats que un ruc,
n'hi afeigirem una altra
perquè es ventre no s'aixuc.

NOLTRDS, NO HO DUBTEU, SOM
UNS ANGELETS. !! BONS ATL-LOTS!!

entrevista amb: GEORGE SHERIDAN

Con motivo de la Exposición "Deià 1934-84 Cinquanta Pintors, Cinquanta Anys", hemos dialogado con George Sheridan, entrevista que ha tenido lugar en su casa, en donde se está reponiendo de una enfermedad. He aquí el resultado:

S'- Sr. Sheridan, ¿Qué es esta exposición?

GS- Es una celebración, un homenaje a todos aquellos pintores y artistas en general que han vivido y trabajado en Deià a lo largo de muchos años, y han hecho posible el fenómeno que se ha producido en este pueblo.

Soy perfectamente consciente de que no es una cosa completa, que es solo una muestra, una parte de la representación, pero es lo máximo que podíamos hacer con los medios, sobre todo económicos, de que disponíamos.

S'- Sin embargo, el montaje de la exposición parece un poco, como diríamos .... elitista, que no tiene carácter popular.

GS- Bien, en cierta manera he de pedir disculpas por algunos fallos de planificación, soy consciente de que se ha hecho en un local cerrado, hay que tocar a la puerta para entrar, que se ha dado poca publicidad, etc., pero es que han sucedido una serie de factores. Unos días después de la inauguración me puse enfermo y no he podido atender al público como hubiera querido, es decir estando allí, teniendo la puerta abierta con un horario fijo y poder comentar la exposición con los visitantes. No hemos podido encontrar una persona idónea, preferentemente de Deià, para poder atender en este sentido.

Sin embargo, quiero agradecer enormemente a la gente de Privat, que han sido muy amables, han estado abiertos a todo y han intentado subsanar en lo posible estas deficiencias.

Hay también otras lagunas; ha sido organizada muy deprisa y no existe tampoco un catálogo completo con fotografías, fechas y biografías de los artistas expuestos, ahí sí que ha influido grandemente la escasez de medios económicos. Sin embargo, se ha hecho la exposición y creo que ha sido me-

jor que nada.

S'- ¿Tendrá continuidad?

GS- Si se dispone de las ayudas financieras necesarias, es más que posible que vuelva a tener lugar, más ampliada, y sería mi ilusión que pudiera viajar por el País, para mostrar la gloria de la pintura de Deià y de Mallorca.

Sin embargo, deseo que quede claro que no es mi intención explotar Deià, ni que parezca que lo hago para mí mismo, sólo quiero ser uno más y que sea un acto social de expresión de la cultura que ha florecido aquí durante tanto tiempo.

GS- Quiero, desde aquí, dar las gracias a todos los coleccionistas particulares que nos han prestado sus obras y agradecerles la generosidad y cortesía con la cual he sido recibido en sus hogares y me han cedido parte de su tiempo hablando de recuerdos, que me han ayudado mucho.

Es la primera vez que hemos trabajado juntos extranjeros y mallorquines, hemos hecho algo bello y bueno. Es para mí un honor vivir aquí, y estoy contento de haber contribuido en esto. Así pues, la exposición es la celebración de este agradecimiento que quiero dar a Deià.

Es una lástima que no exista un museo aquí, si lo hubiera, una riqueza increíble que ha habido aquí durante muchos años y se ha perdido, se hubiera podido aprovechar plenamente. Sin embargo, quiero hacer notar mi agradecimiento por la actitud de nuestro Ayuntamiento, que ha abierto en varias ocasiones las puertas de su edificio al pueblo, para el montaje de exposiciones de artistas nuestros.

S'- ¿Qué movimientos pictóricos ha habido aquí a través de estos años?

GS- Existió, mucho antes de que viniera aquí Robert Graves, un importantísimo movimiento de grandes pintores mallorquines y catalanes (Gelabert, Fuster, Junyer, Puigdemolas, etc.). Pintores de una calidad excepcional que ya tuvieron aquí su inspiración y descubrieron las posibilidades que ofrecía este lugar a los artistas. Así, con una pequeña muestra de lo

que fueron estos pintores; he querido celebrar esta gran floración que hubo, ya que la gente, en parte, los había olvidado o no los conocía.

También en los años 60, hubo otro gran movimiento de artistas de vanguardia, artistas que todos conocemos o tenemos recuerdo de ellos, que contribuyeron al resurgir y al reconocimiento del arte en Deià.

S'-¿A qué cree Vd. que fue debido el asentamiento de este grupo de los años 60?

GS- Junto a la gran renovación que fueron los años 60, se daba la circunstancia de que aquí, la vida era barata, los alquileres eran bajos y se podía vivir con poco dinero. Estos artistas son generalmente gente con pocas posibilidades económicas.

Ahora, sucede lo contrario, la vida está muy cara, las circunstancias económicas de los pintores, que son las mismas que antaño, dificultan su vida no tienen dinero y no pueden vivir.

¡No se debe girar la espalda a la posibilidad de los artistas!, así, la tradición pictórica de Deià va a morir.

S'-¿Algún pintor, en estos momentos, que destaque o prometa?

GS- Pues sí, un chico de Deià, Miquel Oliver, es un talento completamente mallorquín. Es muy joven, posee una gran inspiración que le puede llevar muy lejos. Tiene unas grandes dotes y una condición artística que es seguro que dará que hablar en algunos años; es por lo que se merece que le prestemos todo el apoyo que sea posible.

S'- Un grupo, "Es Dèu d'es Teix", ¿Qué representaba?

GS- Fue un grupo de pintores extranjeros que formamos y expusimos el arte hecho en este pueblo. Un gran mérito de la formación de este grupo recae también sobre Bill Waldren.

Yo creía firmemente en este movimiento, además estaban Norman, Kleros, etc que eran grandes artistas y ví que podíamos hacerlo.

En D. Carlos Avellán, en aquel momento alto cargo en el Departamento de Cultura, encontramos una persona

abierta a nuestra idea, también D. Camilo José Cela nos dió mucho coraje en nuestra empresa, y lo hicimos.

Ahora, eso ya es historia, expusimos en Palma y en Barcelona; la gente, fuere de donde fuere, vió y se dió cuenta de que había una actividad cultural en Deià y tuvieron la oportunidad de conocerla. Esa fue básicamente la meta del grupo, y creo que realmente lo logramos.

S'- Díganos, ¿Qué queda ahora del espíritu de aquél grupo?

GS- Pienso que esta exposición ha servido de alguna manera para volver a unir gente y pensar en nuevas cosas.

Concretamente, allí estuvieron, entre muchos otros, Bill Waldren y Norman, a los que ví muy animados.

Pienso que sí, queda el deseo y la posibilidad de seguir el espíritu de "Es Dèu d'es Teix".

Depende primordialmente de que puedan venir e incorporarse jóvenes artistas ahí influye lo que he dicho antes de la carestía de la vida y las posibilidades de los jóvenes pintores. Si eso no fuera posible, seríamos solamente los que quedamos del grupo inicial, y el espíritu de "Es Dèu d'es Teix" no puede ser inmovilista, no puede serlo de ninguna manera. Por eso es condición indispensable que surjan y se incorporen a cada momento nuevos valores, si no es así no será posible que sobreviva el espíritu del grupo.

Dejamos a George Sheridan, que además nos contó largas historias y anécdotas, haciéndonos un interesante comentario sobre un pintor del que vimos obra expuesta en la exposición, "Moulin Légumes", y le prometimos que debido a lo extenso y curioso del tema, volveríamos a hablar con él y haríamos un reportaje a parte.

Por nuestra parte, nuestra enhorabuena a George Sheridan y a Axel Ball, organizadores de la muestra, a la que rendimos nuestro homenaje con la portada de este mes; uno de los anuncios de la misma, decorados por los niños del pueblo. No se acaban por ahora los artistas; como muestra, los carteles.

Converses amb un personatge

D. BARTOMEU ANGUERA SANSÓ

Aquest mes, volguérem conèixer d'aprop a D. Bartomeu Anguera Sansó, que entre moltes altres coses, es Director del Departament de Ramaderia dins la Conselleria d'Agricultura de la nostra Comunitat Autònoma.

Aquesta fou la conversa que tinguerem amb ell:

S'. - Sr. Anguera, recentment va presentar una tesi, la qual l'hi valgué el doctorat, que tractava sobre "l'ovella de raça mallorquina", voldríem conèixer quins foren els motius que el mogueren a investigar sobre aquest tema.

BA. - A l'any 1962, vaig presentar un petit treball sobre "l'ovella de raça mallorquina" a n'els Premis Ciutat de Palma; aixó fou el punt de partida. (El treball no va esser premiat).

S'. - Deixant de banda l'estimació que sent per aquesta raça, el mogueren altres motius?

BA. - Sí; la seva rentabilitat. Cal tenir en compte que avui, encara es l'única espècie mallorquina que deixa uns beneficis a n'el ramader.

S'. - Aquestos darrers anys, no han estat de lo milloret per a la ramaderia per tant.

BA. - Es cert, no oblidem emperò que la nostra raça es la que millor ha aguantat les condicions climàtiques habudes. En conjunt, els més "millo-rats" (la raça nova), es la que més s'ha vist afectada.

S'. - Com es troba avui l'espècie?

BA. - D'uns 10 anys ençà es va millorant, la gent es decanta vers els valors propis. Avui per avui, la gent pensa que tal volta lo nostre no ha estat dolent. Sens dubta que la nostra raça es la que millor s'adapta a l'entorn.

S'. - Quins son els seus queviures?
Ens referim al ramat de muntanya.

BA. - Hauríem de fer unes diferències, retornem enrretra uns 25 ò 30 anys... ens trobam en que les espècies estan en equilibri, les finques de munta-

nya contenen amb un ramat d'ovelles, uns quants bous i una partida de cabres .... uns i altres contribueixen a mantenir la flora. Avui l'aliment bàsic es el ferratge.

S'. - Dia a dia, els incendis van deixant la nostra Illa estèril. Creu vos tè que la teoria que abans ens ha ex- posat serveix per evitar-ho?

BA. - Actualment, als Pirineus es du a terme un estudi que ens pot esser vàlid. Primerament es fa un anàlisi de l'entorn: zona de cultiu, bòsc, terreny pedregós, vegetació pobre ... una vegada que es conèixen les característiques d'aquest entorn, s'en fa un altre de les espècies animals que millor s'hi adaptin. Aixó ens du a la conclusió de mantenir un equilibri entre la flora i la fauna. Es produeix una neteja dels terrenys i possiblement això evita que es produixin certs incendis, però no tots, evidentment.

S'. - Parc a la Serra de Tramuntana?, Zona protegida?

BA. - Si volem salvar la Costa Nord i tot el que això comporta: espècies protegides, flora, raças autòctones, etc., ens queden pocs camins. La zona protegida o el Parc? Son vàlides les dues solucions, emperò això requereix unes compensacions econòmiques.

S'. - Aquestes compensacions que rebríen els amos de les finques ò els Municipis afectats, provendrien del turisme?

BA. - No fa falta dir que el turisme es la principal indústria de les Illes i si volem mantenir aquesta indústria, no ens queda més remei que oferir-l'hi uns nous alicients.

Dia a dia, veim cada vegada més que el turista no viu només de sol i de discotèques, vòl conèixer mes profundament les arrels del llòc a ón passa el seu temps lliure.

Ens cal llavors adaptar-nos, fent parcs, zones protegides, espais lliures; però com he dit abans això vòl uns "duros" que tenen que repercutir a sobre els afectats.

S'- D. Bartomeu Anguera compta amb gent coneguda a dins el nostre poble, es per això que l'hi proposàrem, si estava disposat a donar-mos a conèixer, mitjançant qualque conferència, el seu estudi sobre "l'ovella de raça mallorquina".

Molt amablement, acceptà la suggerència i quedarem en que l'hi donaríem una resposta.

Sr. Anguera, moltes gràcies i fins aviat.

LA NOSTRA CUINA

(recepta)

CALAMARS FARCITS

Ingredients per a quatre persones.-

4 Calamars (Millor si son pescats a davant Lluc-Alcari).
3 Ous
1 Manat de julivert.
300 gr. de carn picada de pòrc i de vadella.
2 Manadets petitons d'herbes (Herba sana, moradui i una fulla de llorer)
Un pòc d'oli d'oliva.
Sal i pebre bò.
Ví blanc.
Panses i pinyons.
2 Alls
Una seba.

Es fan nets els calamars i es guarden ses cames i ses ales per fer es farcit.

Posau sa graixonera a n'es fòc i sofreigi ses cames i tot lo d'es calamars menys els còssos, ben picat, fins que sia "ros".

Afeigir-hi els dos alls tallats ben

petits i sa seba tallada ben fina. Quant sia cuita, poseu-hi sa carn picada, sal, pebre bò, un ramet d'herbes i una mica de julivert picat.

Es tè uns minuts al fòc, fins que sa carn sia cuita i estigui al punt.

Es treu d'es fòc, i quant sia quasi fret s'hi mesclen els ous ben remenats, ses panses i els pinyons.

Amb tot això, s'omplen els calamars, procurant que quedi una mica de farcit per fer la salsa.

Una vegada els calamars plens, es traven amb un escuradents ò es cusen.

Es passen per farina i es posen a fregir.

Per fer la salsa, que es fa junt amb els calamars quant fregeixen, es posa s'altra all tallat ben petit, un pòc de tomàtiga, es farcit que ens ha quedat abans, un tassellet de ví blanc i s'altre ramet d'herbes.

Després es tapa i es deixa coure uns 20 minuts, es retira d'es fòc i es posa bè de sal.

Aservir i ..... bon profit.

SUMARI

Revista S'ENCRIA

nº 47 - DEIA

D.L. PM-415-1979

R.M. 945.416

Direcció: Lluc Oliver

Col.laboradors:

Miquel A. Coll

Rafel Cortès

Gabriel Payeras

Guillemette Rosselló

Joan Rotger

Jaume Salas

Antoni Vives

Susi

Portada: Cartell anunciador de l'exposició "Cinquanta Pintors, Cinquanta Anys".

Imprimeix: Apóstol y Civilizador
Petra.-

CA'N XERRANDO

- "NA PINTORA" PEREGRINA -
=====

- Que la veres a sa ruqueta? Cul batuc i cara alegre, de cap a Lluc s'en va anar.

Diuen que a demanar perdò per els molts pecats comesos al llarg de anys i anys.

Lo cert es que s'imposà la penitència, abans de fer la confessió, de traçes ancestrals l'hi venia la conveniència, d'arribar a aquest extrem per a poder comprar el perdò.

Jà a Riniaraix, la veren que pressu rosa s'acotava i enfonyava qualque cosa a dins la taleca.

Bit.lo, bit.lo, amunt amunt, arribà a ses cases de L'Ofre.

¡Ben convinçuda que estava ja, de sortir-ne amb la seva!, arribaria a Lluc i aconseguiria l'ansiat perdò.

Encara no havia despuntat l'aua, i Na Pintora tenia la taleca al portal de l'esglèsia; ara, era l'hora d'anar a ajupir-se una estona i reposar de la caminada.

Així pensat, s'aixeca; vet ací emperò que repara un paper penjat a un recò de la porta i el llegeix ..... "Hoy no hay confesiones".

Es quedà freda, s'el torna a mirar, pega quatre potades, amolla un bramul arreveixina la cúa i es llança en loca carrera vers el Clot d'Aubarca.

Creieu-me, mai més l'han tornada a veure a la nostra estimada somereta..

=====

- No estirà molt de temps, segons m'han dit, que amb sa carretera de sa Vinya Vella i es camí de C'an Boqueta hi tornarà haver moguda...

- Ah, si ! cosa d'aixó m'han dit, i que estirà a informació pública (pot esser), serà qüestió d'anr.ho a veure, perquè m'interessa.

=====

- Saps que m'han dit? Que per Sant Joan han d'organitzar un concurs de "guapos" i "guapes".

- I, qui hi ha de participar?

- Homo, tothom que vulgui.

- Pero, tanmateix guanyará es nostro Batle.

- No, no; "Professionals abstenirse".

- Ah ! així sí.

- I creus tú que aquesta qüestió atreuré turisme?

- Homo, te diré ... crec que qualque dona si vindrà per veurer.ho "in situ" i al natural-.

=====

- Mem Alfons, tu que ets un homo que va per el món, em podríes dir que tenc que fer aquí, per trobar feina?

- He sentit a dir que si t'acostes per a devers s'Ajuntament, han posat allà una sucursal de S'Institut Nacional d'Empleo i te dirán lo que tens que fer, hi ha qualcú per allà que controla el mercat de la feina.

- Pero, es que jo llegeixo s'Encruia

... ..

- Uep, !!! no ho diguis !!! que et posarán a sa llista negra, adeu feina i et trataràn de roig, separatista, maçò i fins i tot crec que comunista.

- ... Que no farem llarg ?

- Sí, ja ho sè, però explicalos.ho..

=====

- Ja t'has preparat per s'estiu?

- Sí, ja tenc sa bossa preparada.

- Per què, per els doblers que te donarán per lo de Parc Natural, després de lo d'es Trenc?

- Es clar que sí.

SUGERÈNCIES DE S'ENCRUIA

- Ara que s'acosta l'estiu, i Deià es veu incrementat en quant a nombre d'habitants, creim que seria molt neccesari que, per part de qui ho poden fer, s'organitzin i es partocinin uns cursets de llengua i cultura catalana.
Creim que hi ha gent que l'hi interessaria assistir i no ho pot fer perquè no se l'hi dona l'oportunitat.
Així es farà també país i no folklorisme.
- Jà es va demanar a les nostres Autoritats i digueren que ho havien manat fer, però encara es l'hora.
Que es llevin d'una vegada els cotxes abandonats que hi ha a N'Es Clot, a Ca'n Quet i a Lluc Alcari; además de fer un efecte deplorable i lleig, ocupen un llòc a la via pública i no estem lo que es diu sobrats de llòcs de parking.
- Que s'anuncin els plens de l'Ajuntament com es farà amb tantes altres coses. ¿O es que no interessa?.
- Que es controlí i es castigui, si fa falta, a tots aquells (molts), que deixen els fems al carrer a fora hora.
- Al nostre poble, hi ha una persona que fa molts d'anys que es mereix un homenatge.
Ha fet molta feina, sempre desinteressadament i l'hi devem de bon de veres.
Aquesta persona es na Catalina Servera Martorell (Sor Catalina).
- Al nostre company el Bolletí Informatiu Municipal:
L'hi agraïriem que lo que publica, en llòc de limitar-se a la transcripció, molt a seques, de les actes dels plens, ho explicàs un pòc més, perquè així com ho fa ningú s'en entem de res, i junt amb lo que deim a la tercera sugerència, ... ja ens direu.
Sabem que tanmateix no s'ens farà cas, però de totes maneres....gràcies.

- Circular de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca.
Ens comuniquen que han entrat a formar part de l'Associació les següents publicacions:
"Es Pi Gros de Lloret de Vista Alegre - Revista Porto-Cristo de Porto Cristo - "Algebelí" de Muro - Paris-Baleares de S'Arraco (Andraitx) i "Raiguer" d'Inca. Siau benvinguts.

A la mateixa circular s'ens comunica que el dia 9 de Juny, l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, durà a terme una Diada a Lluc.

Llinatges de DeiàCASTANYER
=====

En catalán "Castaño".

Apellido mallorquín, existente en Sóller desde hace muchos siglos.

Miembros de esta familia destacaron en el campo militar. El capitán Miguel Juan Castanyer, en 1660 era Alcaide del Castillo de San Carlos y sirvió en las guerras de Flandes.

El apellido se extendió posteriormente por Catalunya y Valencia.

Armas: Un castaño arrancado, en campo de plata.

=====

CIFRE
=====

Es el mismo apellido que Sifre, Sifré o Xifré.

Probablemente, esta palabra descende de "Sigfrid" (Paz victoriosa).

Linaje catalán, que pasó a Mallorca por mediación de Ramón Cifre, natural de Lleida, que vino a la conquista.

En el reparto de tierras, le cupo la alquería de POTCHERRITCHIJ, en el término de Montuiri.

Una rama de este apellido tuvo su casa solar en el pueblo de Pollensa, cuyos descendientes son los Cifre de Colonya.

Armas: Un ciprés arrancado, en campo de oro.

=====

CLADERA
=====

Esta palabra parece ser derivado de "Cleda" -Cercado de cañas o barras, para encerrar el ganado- (Del gálico "Cleta"- barrera).

Es un apellido mallorquín, de una familia solariega de Sa Pobla.

Armas: Un sol encarnado, cuyos rayos bajan hasta las torres de un castillo, en campo de plata.

=====

COLOM
=====

Apellido procedente de Provenza, sin embargo, en el siglo XIII aparece ya radicado en Catalunya, Valencia y Baleares. Guillermo Colom, caballero provenzal, sirvió a Jaime I en la conquista de Valencia.

En Mallorca, consta una tal Guillermo Colom, diputado por la villa de Bellver (Sant Llorenç), que prestó fidelidad al rey Alonso III de Aragón.

Armas: Un palomo volando con un ramo de olivo en el pico, sobre las olas del mar, en campo de plata.

